

man har nogen Vanskelighed ved at forstaa, at de færøske Fiskere skal vente saa længe. Folk, som er misfornøjede med dansk Styre deroppe, benytter denne Lovs Administration som Bevis for, at Færingerne er danske Statsborgere af anden Klasse eller, som de udtrykker det, Danmarks Stifbørn. Udtalelser herom er faldet i Lagtinget i sidste Samling. Jeg benytter Lejligheden til at anmode den højtærede Justitsminister i hans Egenskab af Minister for Færøerne om en Udtalelse angaaende denne Sag. Jeg haaber, at den højtærede Minister maa kunne give de færøske Fiskere, som i denne Sag har udvist en beundringsværdig Taalmodighed, Bevis for, at det er urigtigt, hvad Selvstyrepolitikere udtaler: at de færøske Fiskere i denne Sag vil blive behandlet som Statsborgere af anden Klasse, som Danmarks Stifbørn eller lignende i Modsætning til deres Standsfæller hernede. Det er givet, at det maatte tage længere Tid at føre denne Lov igennem deroppe end hernede, hvor man kunde tage fat, straks efter at Loven var emaneret, men nu maa der have været Tid nok til Afgørelse af denne Sag. Jeg ved, at mange Ansøgere venter paa og længes efter en Afgørelse, som giver dem den Støtte, de har ventet.

I Lagtingets Samling 1918 blev der vedtaget et Lovforslag om Hvalfangst ved Færøerne. Dette Forslag er antagelig forelagt den højtærede Regering i Fjor, men det er ikke forelagt Rigsdagen, og saa vidt jeg ved, er der ikke tilgaaet Færøernes Lagting nogen Meddelelse om, hvorfor dette Forslag ikke er fremmet. Da der lægges betydelig Vægt paa denne Sag deroppe, tillader jeg mig atter i Aar — jeg omtalte den ogsaa i Fjor — at bringe denne Sag i den højtærede Justitsministers velvillige Erindring.

Der var flere andre lokale Spørgsmaal, jeg kunde ønske at omtale, men jeg skal undlade det, idet jeg ikke vil beslægteløse det høje Tings Tid mere end nødvendigt. Kun maa jeg nævne, at de færøske Sømænd ikke er fornøjede med forskellige Bestemmelser i vore nye Søneringslove. Særlig beklager man, at Søfart i de færøske Fiskerskibe ikke skal kunne medregnes i den Søfart, som i visse Tilfælde kræves, naar der er Tale om enten Optagelse paa Navigationsskoler eller Erhvervelse af visse Beviser som Befalingsmænd. Jeg haaber imidlertid, at dette Spørgsmaal uden større Vanskelighed maa kunne løses tilfredsstillende.

Sluttelig vil jeg omtale to Sager af

fundamental Betydning for Færøerne, nemlig Spørgsmaalet om Færøernes statsretlige Stilling i Kongeriget og Spørgsmaalet om Undervisningsproget i den færøske Folkeskole. Disse to Sager har længe været forberedte deroppe, har længe været drøftede mellem de færøske Partier, og det er den førstnævnte af disse to Sager, der særlig skiller Færøerne i to Partier, Sambandsparti og Selvstyreparti.

Jeg skal først omtale Forfatnings-sagen, idet dens Afgørelse formentlig ogsaa maa være afgørende for Sprogsagen. Sambandspartiet arbejder for Bevarelsen af Færøernes nuværende statsretlige Forbindelse med Danmark, arbejder for Bevarelsen af Grundlovens Bestemmelse om, at den fælles Lovgivningsmyndighed skal være hos Kongen og Rigsdagen. Selvstyrepartiet kræver, at Lagtinget skal have Rigsdagens Myndighed i særlige færøske Anliggender, og et i Fjor vedtaget Forslag fra Lagtinget til en ny Lagtingslov bærer Præg heraf. Lagtingets Flertal bestaar jo af Selvstyremænd, nemlig 11 folkevalgte Medlemmer og den i Fjor udnevnte Provst. I Aar har dette Flertal vedtaget et Forslag om en Ændring i Grundloven, som ønskes gennemført nu ved den forestaaende Grundlovsrevision, og denne Ændring gaar ud paa, at Rigsdagens Lovgivningsmyndighed, forsaavidt angaar særlige færøske Anliggender, ved almindelig Lov skal kunne overdrages Færøernes Lagting. Der var fra Selvstyrepartiet fremsat et Forslag, som var noget videregaaende, men dette bortfaldt, idet kun den nuværende færøske Landstingsmand, Provsten og tre andre Selvstyremænd stemte derfor, medens alle Selvstyrepartiets 12 Medlemmer stemte for det vedtagne Forslag. Sambandspartiets Medlemmer og Lagtingets Formand, Amtmanden, stemte imod. Der blev fremsat et særligt Forslag fra Sambandspartiet, som blandt andet indeholdt følgende: „Tinget afviser overhovedet enhver Ændring i Grundloven, som tager Sigte paa Udsondring af Færøerne. Derimod imødeser Tinget med Glæde Gennemførelsen af de Ændringer i Grundloven, som vil være en Følge af vore sønderjyske Brøders Genforening med det danske Folk“. Men for Sambandspartiets Forslag stemte kun Partiets Medlemmer og Amtmanden, og det bortfaldt altsaa. Denne Sag vil nu i den nærmeste Fremtid blive forelagt Regeringen, og man imødeser paa Færøerne med Spænding, hvorledes Regeringen vil stille sig, man imødeser med spændt Opmærk-